DZIENNIK

ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie 4 zł.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): cała strona—40 zł., 1/2 strony—20 zł. 1/4 strony—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz petitowy jednoszpaltowy lub jego miejsce 15 gr.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza 50 groszy.

Nr. 3—4 (262) | **Lublin, dnia 2-go lutego 1929 roku.** | **Rok IX.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenie Nr. 19.

Na zawodach wojewódzkich w Lublinie dnia 23 września 1928 r., Miejska Zawodowa Straż Pożarna, pod dowództwem Komendanta Józefa Lecewicza odznaczona została dyplomem Związku Straży Pożarnych, jako uzyskująca I miejsce w grupie I.

Fakt ten chlubnie świadczy o należytem wyszkoleniu i sprawności straży.

Z racji tej poczytuję sobie za miły obowiązek wyrazić uczestnikom zawodów: Komendantowi Straży p. Józefowi Lecewicowi, Ogniomistrzowi Władysławowi Ambroziewiczowi, Sierżantowi Mateuszowi Kuziole, Plutonowemu Janowi Trojniakowi, Starszym Szeregowcom: Józefowi Szymańskiemu, Mikołajowi Nowakowi, Stanisławowi Wiśniewskiemu, Stefanowi Kaszyckiemu, Aleksandrowi Królikowi, Janowi Saganowi, Franciszkowi Kubale, Michałowi Guldowskiemu, Michałowi Błasikowi, Władysławowi Jurakowi, Władysławowi Janczakowi, Józefowi Kifnerowi i Szoferom: Aleksandrowi Turoniowi, Edwardowi Grabowskiemu, Stanisławowi Zawiszy i Antoniemu Pietrzakowi, oraz pozostałym funkcjonarjuszom Straży, w imieniu Zarządu Miasta, podziękowanie za dotychczasową pracę i jej wyniki.

Mam nadzieję, że wyróżnienie jakim Straż odznaczoną została, będzie dla niej bodźcem na drodze dalszego udoskonalenia w swym ciężkim i odpowiedzialnym zawodzie.

Zarządzenie niniejsze polecam odczytać przed frontem straży.

Lublin, dnia 28 stycznia 1929 r.

Prezydent m. Lublina (—) *A. Pączek.*

Zarządzenie Nr. 20.

Po osobistem zaznajomieniu się z tokiem prac wykonywanych przez Inspekcję Robót Inwestycyjnych, stwierdzam, że tempo sprawdzania zaległej rachunkowości z robót wykonywanych przez Towarzystwo Ulen, jest zbyt powolne.

Przyjmując usprawiedliwienie—brak niezbędnych wyjaśnień ze strony T-wa Ulen dla okresu do 1 października

1928 r., znajduje jednak, że w czasie późniejszym Inspekcja nie może powoływać się na brak materjału do zaksięgowania, ani na brak personelu do wykonania tej pracy.

Niechcąc polegać na wrażeniu, że sprawdzanie rachunkowości z robót Ulenowskich, jako praca czasowa, może wywołać u zatrudnionego personelu podświadome dążenie do opóźnienia terminu jej zakończenia,—spodziewam się, że wszyscy pp. Pracownicy Inspekcji przystąpią do jaknajintensywniejszego sprawdzania Ulenowskiej rachunkowości z wykonywanych robót, ażeby, wobec bliskiego ich ukończenia, mogły one być przejęte przez Samorząd w formie zabezpieczającej interesy miasta, mając na względzie, że każda, najkrótrza nawet, zwłoka poważnie obciąża je finansowo.

Polecając podanie powyższego do wiadomości wszystkich pracowników Inspekcji Robót Inwestycyjnych,—zaznaczam, że wykazana przy tej pracy przez każdego z pp. Urzędników umiejętność produkcyjnej pracy, stanowić będzie podstawę do dalszego pozostawania w charakterze pracownika Samorządu m. Lublina.

Lublin, dnia 28 stycznia 1929 r.
Prezydent m. Lublina (—) *A. Pączek.*

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie z dnia 4 stycznia 1929 r., uchwalono:

Uznać nowozbudowane w Lublinie inwestycje miejskie, jako to: rzeźnię, elektrownię, kanalizację i wodociągi i przedsiębiorstwo miejskie komunikacji autobusowej za zakłady użyteczności publicznej, które będą prowadzone na zasadach handlowych, jako odrębne przedsiębiorstwa o własnych statutach organizacyjnych.

Wezwać p. Prezydenta miasta, aby w terminie dwutygodniowym od daty niniejszej uchwały, przedłożył do zatwierdzenia Magistratu statuty organizacyjne i potrzebne regulaminy dla elektrowni kanalizacji i wodociągów.

Statut organizacyjny i odnośne regulaminy i przepisy dla nowej rzeźni, jako już przygotowane przez Wydział Zdrowia wespół z Dyrekcją rzeźni — rozpatrzeć niezwłocznie.

Posiedzenie z dnia 5 stycznia 1929 r., uchwalono:

1. Obniżyć stawkę ryczałtowego podatku od gry w karty w Resursie Kupieckiej w Lublinie, poczynając od 1 kwietnia r. b. do 100 zł miesięcznie.

2. Pobrać od występów trupy artystycznej teatru „Azazel“ w Warszawie, w teatrze „Panteon“ w Lublinie miejski podatek od widowisk w wysokości 10%.

3. Pobierać podatek od widowisk od przedstawień Zjednoczenia trupy Związku Zawodowego Żydowkkich Artystów pod kierownictwem J. Białkowicza w teatrze „Panteon“, w wysokości 5%.

4. Dochodzenie dyscyplinarne, przeprowadzone przez Komisję, powołaną uchwałą Magistratu z dn. 13 grudnia 1928 r., w sprawie nadużyć, popełnionych przez pracownika elektrowni miejskiej Jana Świątka, zgodnie z wnioskiem Komisji, skierować do władz sądowych do dalszego śledztwa i ewentualnego pociągnięcia winnych do odpowiedzialności karnej.

Posiedzenie z dnia 8 stycznia 1929 r., uchwalono:

1. Zgodnie z pismem Wydziału Zdrowia z dnia 7 stycznia r. b. N. 66/V, upoważnić Wydział Finansowy do udzielenia, w miarę potrzeby, na wniosek tegoż wydziału w porozumieniu z Vice-Prezydentem Dr. Drożdżem, przedsiębiorstwu nowej rzeźni na Tatarach niezbędnych sum na dokończenie instalacji elektrycznej, zakup węgla, soli, sprzętów biurowych i wydatki gospodarcze. Sumy te będą asygnowane przez Kasę Miejską tytułem pożyczki, z tem, że zostaną one zwrócone do budżetu administracyjnego z pożyczek, jakie będą uzyskane z B. G. K. na dokończenie budowy inwestycji miejskich.

2. W celu uchronienia odbiorców prądu z elektrowni miejskiej i właścicieli realności pragnących połączyć je z siecią wodociągów i kanałów miejskich, od płacenia wygórowanych cen przedsiębiorcom prywatnym, Magistrat uchwala wezwać Zarządy Elektrowni i Kanalizacji i Wodociągów, aby najpóźniej w ciągu jednego miesiąca od daty niniejszej uchwały urochomiły własne biura instalacyjne, w celu wykonywania prac związanych z połączeniami.

3. Uchwałę Magistratu, powziętą na posiedzeniu w dn. 31 grudnia 1928 r., w sprawie uruchomienia z dniem 1 stycznia 1929 r. przedsiębiorstwa miejskiej Komunikacji autobusowej, na zasadach prowizorycznych w tejże uchwale ustalonych, Magistrat niniejszym potwierdza.

Posiedzenie z dnia 9 stycznia 1929 r., uchwalono:

1. Projekt umowy Magistratu m. Lublina z Państwowemi Zakładami przemysłowo-zbożowemi na dostawę prądu z elektrowni miejskiej dla młyna i elewatora, znajdujących się na terytorjum Obozu Południowego, akceptować.

2. Wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem następującym:

Na zasadzie art. 6 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych z dnia 11/VIII 1923 r. (Dz. Ust R. P. Nr. 94/23 r., poz. 747). Rada Miejska uchwala pobierać w 1929/30 r. dodatek na rzecz miasta do państwowego podatku od nieruchomości w wysokości 100% podatku państwowego, płatny w terminach, ustalonych dla podatku państwowego od nieruchomości.

3. Zgodnie z § 55 i 56 Rozp. Min. Spr. Wewn. z dn. 28/VI 1926 r. (Dz. Ust. Nr. 75/26 r.) pobierać w 1929/30 r. według dotychczasowych statutów następujące podatki i opłaty:

1, podatek od gruntów rolnych,
2, podatek od placów budowlanych,
3, podatek hotelowy,
4, podatek od zbytku mieszkaniowego,
5, podatek ładunkowy,
6, podatek od umów o przeniesieniu tytułu własności nieruchomości,
7, podatek od spadków,
8, podatek od widowisk, zabaw i rozrywek,
9, podatek od posiadania przedmiotów zbytku,
10, podatek od psów,
11, podatek od reklam, plakatów i szyldów,
12, podatek od oświetlenia elektrycznego i gazowego,
13, opłaty od wozów i pojazdów na utrzymanie bruków i ulic,
14, opłaty za czynności i świadczenia organów Magistratu,
15, opłaty za wycier kominów,
16, opłaty za wywóz śmieci,
17. opłaty kanalizacyjne.

Wykonanie uchwały powierza się Wydziałowi Finansowemu, a odnośnie pp. 14, 15, 16 i 17 — Wydziałowi Finansowemu w porozumieniu z odnośnemi Wydziałami.

4. W Związku z uchwałą Magistratu z dn. 18/XII 1928 r., w przedmiocie nadania pierszeństwa poprzednim dzierżawcom miejsc na targach miejskich w r. 1929, uchwalą Magistrat zezwolić tym dzierżawcom na ratalną spłatę zaległości po 10 złotych tygodniowo, przy jednoczesnem zawarciu z nimi nowych kontraktów i wpłaceniu do kasy miejskiej odnośnej kaucji.

Posiedzenie z dnia 10 stycznia 1929 r., uchwalono:

Wystawić weksle na sumę 5300 zł., płatne w terminie trzymiesięcznym, w odcinkach: 2—po 2000 zł. i 1—na 1300 zł., na zlecenie firmy „Spółdzielnia Polskie Elektrownie“ w Warszawie, na pokrycie reszty należności za dostarczone słupy drewniane do instalacji sieci napowietrznej.

Posiedzenie z dnia 14 stycznia 1929 r., uchwalono:

1. Wdrożyć dochodzenie dyscyplinarne przeciwko pracownikom miejskim Tarnawskiemu, Wawrzyszakowi, Karasiowi i innym, jako autorom listu otwartego do Vice-Prezydenta miasta p. Chomy, umieszczonego w „Ziemi Lubelskiej“ z dnia 10 stycznia r. b.

Do Komisji pod przewodnictwem Ławnika Kantora, powołać radcę prawnego p. Szwackiego i urzędnika referatu prawnego p. Zbikowskiego.

Dochodzenie wraz z wnioskiem Komisja przedłoży Magistratowi do dalszych zarządzeń.

2. Wypłacić pracownikom miejskim, zaliczonym do grup uposażeniowych, zaległy 15% dodatek komunalny za czas od 1-go kwietnia 1928 r. do 1 stycznia 1929 r. w 3-ch równych ratach, w terminach: 15 lutego, 15 marca i 15 kwietnia r. b.

Terminy te, w zależności od stanu kasy miejskiej, mogą ulec odroczeniu.

Posiedzenie z dnia 15 stycznia 1929 r., uchwalono:

1. W Związku z uchwałą Magistratu z dnia 7 września 1928 r Nr. 34, dotyczącą udziału w Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu w r. 1929, wystąpić do Rady Miejskiej z wnioskiem o uchwalenie kredytu na koszta udziału i urządzenia stoiska w pawilonie samorządowym, a mianowicie:

Rada Miejska uchwalić raczy:

„Zatwierdzić uchwałę Magistratu z dn. 7/IX 1928 r. dotyczącą wzięcia udziału w P. W. K. w Poznaniu i kredyt w sumie 48,000 zł potrzebny na koszta urządzenia odnośnego działu m. Lublina wstawić do budżetu dodatkowego na r. 1929/30.a

2. Przedłużyć pracę pracowników kontraktowych Inspekcji Robót Inwestycyjnych pp: M. Pobocha, M. Morawca i F. Krzysztonia oraz woźnego, do dnia 15 lutego 1929 r. i w związku z tem wstawić do budżetu na rok 1928/9 kwotę 1810 zł. na wypłatę wynagrodzeń i wydatki gospodarcze.

3. Na pokrycie należności za dostarczone artykuły dla zakładów Wydziału Opieki Społecznej i Szpitala św. Jana Bożego, oraz za leczenie dzieci w Szpitalu i udziału miasta w kosztach utrzymania dzieci żydowskich, wystawić weksle następującym instytucjom i firmom:

1, zł. 5,000 na zlecenie Wadji Listiga w/m., z terminem płatności 24 kwietnia 1929 r.,

2 zł. 9,000 Hurtowni Aptekarzy Lub. w/m. z terminem płatności 2 maja 1929 r.

3, zł. 9000 Stow. Spół. „Spólnota“ w/m., z terminem płatności 7 maja 1929 r.

4, zł. 3000 Ochronie Sierot i Starców przy gminie Żydowskiej, z terminem płatności 14 maja 1929 r.

5, zł. 10,000 Szpitalowi Dzieciątka Jezus, z terminem płatności 17 maja 1929 r.

6, zł. 10,000 Szpitalowi Dzieciątka Jezus, z terminem płatności 23 maja 1929 r. — i do podpisania powyższych weksli w imieniu Magistratu upoważnić p. Vice-Prezydenta miasta Stefana Chomę i p. Ławnika Magistratu Tadeusza Kadurę.

4. Wypłacić Komitetowi Organizacyjnemu Wystawy Szkolnej z Lublina i Rejonu Szkolnego Lubelskiego, tytułem subsydjum zł. 1000.

Sumę tę pokryć z 10,000 zł. wstawionych do budżetu miasta na rok 1928/9 w § 83 (Dz. VII Kultura i Sztuka).

Posiedzenie dnia 16 stycznia 1929 r., uchwalono:

Wypłacić Komitetowi gwiazdki dla dzieci bezrobotnych sumę 3,000 zł. tytułem subsydjum.

Z Rady Miejskiej.

posiedzenie z dnia 21 grudnia 1928 r., uchwalono:

(dokończenie)

III Rada Miejska przyjmuje do wiadomości: 1) Umorzenie pożyczki z tytułu przekazanych miastu wpływów z państwowego podatku od nieruchomości na okres od 1.I 1925 r. do 31 XII 1928 r. zgodnie z decyzją P Ministra Skarbu zakomunikowaną P. Prezydentowi Miasta Antoniemu Pączkowi na konferencji w dniu 12 XII b. r. w lokalu Banku Gospodarstwa Krajowego 2) decyzję P. Ministra Skarbu odnośnie pokrywania z dotacji od Skarbu Państwa anuitetów pożyczki sanacyjnej, zaciągniętej na spłatę zaległych rat pożyczki ulenowskiej i na pokrycie niedoborów przedsiębiorstw.

IV Rada Miejska imieniem Gminy m. Lublina postanawia w celu wykończenia budowy elektrowni miejskiej zaciągnąć w Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie pożyczkę w kwocie 2250000 złotych w złocie w 7%

obligacjach komunalnych, opiewających na złote w złocie, spłacalną w latach dwudziestu dziewięciu i pół, pod warunkami dla tego rodzaju pożyczek przepisanemi. W szczególności zaś upoważnia Rada Miejska Magistrat w osobach Prezydenta miasta p. Antoniego Pączka i Ławnika Magistratu p. Tadeusza Kadury, ażeby pożyczkę w kwocie powyższej w Banku Gospodarstwa Krajowego imieniem Gminy miasta Lublina zaciągnęli. Obowiązek zwrócenia zaciągniętej pożyczki, opłacania procentów i kosztów administracyjnych i wszystkie wogóle obowiązki, przez Bank Gospodarstwa Krajowego, przy udzielaniu tego rodzaju pożyczek wymaganych, imieniem tejże Gminy przyjęli dla rzeczonej pożyczki 2 procentami i należnościami dodatkowemi, oraż kaucją, majątek Gminy, a względnie dochody Gminy i dodatki do podatków w takiej ilości, jaka na pokrycie czy to rat, czy całego resztującego długu z przynależytościami potrzebną będzie, w zastaw oddali; skrypt w/g wzoru przez Bank Gospodarstwa Krajowego udzielić się mającego, imieniem Gminy zeznali i podpisali, udzieloną pożyczkę, a mianowicie obligacje komunalne odebrali i Bank Gospodarstwa Krajowego z odebrania tychże pokwitowali. Obligacje te Bankowi Gospodarstwa Krajowego sprzedali, gotówkę ze sprzedaży odebrali i z odebrania Bank Gospodarstwa Krajowego pokwitowali.

Posiedzenie z dnia 10 stycznia 1929 r., uchwalono.

I Rada Miejska uchwala: upoważnić Magistrat m. Lublina do nabycia na rzecz miasta od p. Antoniny Koryznowej z majątku Ponigwoda, położonego w obrębie miasta, terenu o przestrzeni 4 ha 6.626 m.2 w granicach, oznaczonych na załączonym planie literami A.B.C.D.F.H.G.F., zajętego pod budowę stacji dla oczyszczania ścieków kanalizacyjnych za sumę 50.000 zł. (złotych pięćdziesiąt tysięcy) z doliczeniem 8% od dnia 1 lipca 1927 r. do dnia rzeczywistej wypłaty należności i w tym celu upoważnić Magistrat do zawarcia aktu notarjalnego i zaprojektowania treści do wykazu hipotecznego.

Niezbędny na ten cel wydatek 50.000 zł., oraz zł. 6.000 na zaległe odsetki, jak również zł. 3.000 na koszta notarjalne, czyli łącznie 59.000 zł. pokryć z sum przeznaczonych na ten cel, w budżecie nadzwyczajnym na rok 1928/29 — 20.000 zł, pozostałą zaś sumę wraz z %% na dwa lata następne".

II Zeznany przez Przezydenta miasta, Antoniego Pączka, i Ławnika Magistratu, Abrama Moszka Kantora, przed Notarjuszem Smólskim w dniu 17 października 1928 roku akt za Nr. 1726 o nabyciu za złotych 6.000 (sześć tysięcy) od Marji Rüdiger-Bielajew na rzecz miasta Lublina terenu z gruntów nieruchomości „Rury Brygidkowskie Nr. 2" jednego hektara tysiąca czterystu sześćdziesięciu jednego i ośmiu dziesiątych metrów kwadratowych ziemi pod budowę stacji pomp wodociągowych akceptować.

Wydatek na ten cel, oraz na koszty sporządzenia urzędowego aktu pokryć z sum budżetu nadzwyczajnego, na ten cel przeznaczonych".

III Zamianować boczną ulicę przy Alejach Racławickich na Aleję Bartosza Głowackiego".

IV Wstawić do dodatkowego budżetu miasta na 1928/29 r. na wynagrodzenie sekretarza Komisji Rewizyjnej i ekspertów, powołanych przez Komisję Rewizyjną, kwotę 5.000 zł.".

V Na podstawie rozporządzenia Nacz. Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 r. (Dz. Ust. 55, poz. 346), wprowadza się następujące przepisy, tyczące się wywożenia śmieci z posesji, położonych na tetytorjum m. Lublina:

1. Wszystkie posesje w mieście, nie wyłączając przedmieść, winny być zaopatrzone w ruchome ręczne śmietniki, według ustalonego przez Magistrat wzoru.

Śmietniki winny być urządzane w sposób, umożliwiający dozorcy domu wynoszenie śmietnika ze śmieciami do przejeżdzającego ulicą wozu śmieciarskiego w celu opróżnienia zawartości.

Obowiązek urządzenia śmietników ciąży na właścicielach domów.

2. Wywózki śmieci z podwórz przez furmanki prywatne, ze względów sanitarnych, zabrania się.

3. Wywóz śmieci uskuteczniać ma jedynie tabor miejski za opłatą, przewidzianą w statucie, uchwalonym przez Radę Miejską.

Wywóz śmieci przez tabor miejski może być wprowadzany stopniowo, obejmując w kilku kolejach poszczególne ulice i dzielnice.

4. Od przymusowego korzystania z taboru miejskiego są wolne nieruchomości, obłożone podatkiem gruntowym. oraz nieruchomości, w których się mieszczą stajnie, zajazdy i obory spędowe.

5. W uzasadnionych wypadkach Magistratowi przysługuje prawo zwalniania poszczególnych posesji od przymusowego korzystania z taboru miejskiego; sposób jednak usuwania śmieci z tych nieruchomości każdorazowo określany będzie na podstawie opinji Komisji Sanitarnej.

6. Przekroczenia niniejszych postanowień będą karane w myśl rozporządzenia Nadz. Komisarza do walki z epidemjami z dnia 10 czerwca 1921 roku (Dz. Ustaw 55, poz. 346).

7. Wykonanie niniejszego poleca się Magistratowi",

Sprostowanie

W sprawozdaniu z posiedzenia Rady Miejskiej z dn. 13 grudnia 1928 r. umieszczonym w „Dzienniku Zarządu m. Lublina" Nr. 2, w uchwale pod p. II, opuszczono końcowy ustęp uchwały tej treści:

„Właścicielka terenu obowiązana jest własnym kosztem urządzić projektowane na planie i oznaczone titerami B—C—E, C—D i E—F, a mianowicie: zabrukować jezdnie i ułożyć chodniki, poczem ulice te przekazać na własność miasta bezpłatnie do użytku publicznego", co niniejszym prostuje się.

REGULAMIN

dla Rzeźni Miejskiej w Lublinie, zatwierdzony uchwałą Magistratu z dn. 16 stycznia 1929 r.

A. Postanowienia ogólne.

§ 1.

Rzeźnia Miejska jest zakładem publicznym, przeznaczonym do uboju następujących zwierząt: bydła rogatego, cieląt, owiec,kóz, trzody chlewnej i koni, w celu uzyskania mięsa dla konsumcji.

§ 2.

Rzeź zwierząt powyższych w obrębie miasta Lublina odbywać się musi wyłącznie w rzeźni miejskiej, nawet w razie uboju na użytek domowy. Wyjątek stanowi rzeź z konieczności, która może być dokonana i poza rzeźnią, jednak pod warunkiem obecności lekarza weterynaryjnego, z braku zaś takowego, przedstawiciela Policji.

§ 3.

Wpęd zwierząd przeznaczonych na rzeź odbywa się od godz. 7 m. 30 do godziny 12-ej Wykończenie wszelkich robót rzeźnianych musi być uskutecznione do godziny 14-ej. W dnie niedzielne i święta uroczyste rzeźnia jest nieczynna. Nocne uboje są dokonywane w wyjątkowych wypadkach za specjalnem zezwoleniem Dyrekcji rzeźni. W związku z frekwencją sztuk wpuszczonych do rzeźni, Zarząd rzeźni może przedłużyć godziny uboju, względnie nie przeprowadzić uboju w jednym dniu w tygodniu.

§ 4.

Za zwierzęta przeznaczone na rzeź należy przed wprowadzeniem ich w obręb rzeźni uiścić obowiązujące miejskie opłaty rzeźniane, oraz przedstawić świadectwo pochodzenia, które, po sprawdzeniu, należy zatrzymać i przechowywać w aktach rzeźni względnie Magistratu.

§ 5.

Zwierzęta zgrzane i zmęczone przebytą drogą lub transportem mogą być zabite dopiero po należytym wypoczynku; jedynie w razie ciężkiego uszkodzenia, zagrażającego życiu zwierząt, może Dyrektor lub jego zastępca zezwolić na ubój natychmiastowy.

§ 6.

Zwierzęta rzeźne podlegają oględzinom lekarsko-weterynaryjnym w obrębie rzeźni, tak przed, jak i po uboju, nie wolno więc zabierać, usuwać lub zmieniać mięsa, lub wnętrzności dopóki nie będą zbadane przez lek. Weter. Na hali uboju lek. weter. względnie sanitarjusz ustala kolejność sztuk wprowadzonych, i baczy, aby rzeźnicy, względnie masarze, byli załatwiani w kolejności otrzymanych przez nich numerów. Mięso lub wnętrzności chorobowo zmienione ulegają konfiskacie i zniszczeniu w myśl obowiązujących przepisów sanit. weter. Mięso, uznane za nadające się do konsumcji, ma być zaopatrzone w pieczęć rzeźni.

§ 7.

Wywóz mięsa i podrobów z rzeźni ma się odbywać na czystych wozach, obitych wewnątrz blachą cynkową, szczelnie zamkniętych. Wywóz mięsa w inny sposób — (na plecach, wózkach ręcznych i t d.) jest wzbroniony. Wozy i konie mają być umieszczone w miejscu, na ten cel przeznaczonem. Dla wozów, przeznaczonych dla przewożenia mięsa z rzeźni zostaną wydane specjalne przepisy.

§ 8.

Wstęp do rzeźni za specjalnemi kartami mają: 1) rzeźnicy, masarze oraz ich czeladź i terminatorzy, o ile wykażą się legitymacją, przez jedną z korporacji rzemieślniczych wydaną, 2) handlujący bydłem, 3) poganiacze na czas wpędzania bydła względnie trzody do rzeźni. poczem mają rzeźnię zaraz opuścić, 4) inne osoby jedynie tylko za osobnem zezwoleniem Dyrekcji rzeźni.

UWAGA: Wstęp do poszczególnych hal uboju zezwala się jedynie personelowi pomocniczemu, zajętemu bezpośrednio ubojem i oprawianiem zwierząt, nie młodszemu niż 18 lat (czeladnicy i ich pomocnicy).

Dzieciom do lat 14 nie wolno wchodzić do rzeźni nawet w towarzystwie starszych.

§ 9.

Wymienione wyżej osoby winny być trzeźwe, zdrowe i wolne od chorób zakaźnych. W tym celu winne poddawać się oględzinom lekarskim 4 razy do roku, stwierdzającym ich stan zdrowia. Dozór weteryn. w każdym poszczególnym wypadku, w razie podejrzenia o tą lub inną chorobę, może zarządać niezwłocznego poddania się oględzinom lekarskim.

§ 10.

Osoby, zajęte wykonywaniem czynności rzeźniczych, winne własnym kosztem zaopatrzyć się w nieprzemakalne, długie fartuchy z rękawami, oraz w odpowiednie obuwie.

§ 11.

Personel, zajęty przy uboju, dla zmiany ubrania korzysta z przeznaczonych na ten cel szatni. Zabrania się również wychodzenia na targowisko w ubraniach nieczystych i zakrwawionych.

§ 12.

Opuszczający hale rzeźniane winni należycie obmyć się ze krwi i nieczystości w specjalnie na ten cel przeznaczonych ubikacjach, oraz przebrać się zanim wyjdą na ulicę. Surowo zabrania się zanieczyszczania ulic, placów, skwerów i zakątków, w obrębie rzeźni położonych; to samo tyczy się miejsc ustępowych.

§ 13.

Noże przed i po uboju mają być chowane w pochwach drewnianych lub skórzanych, przypasanych z przodu. Zabrania się trzymania ich za pasem lub cholewą.

§ 14.

Surowo zabrania się w halach rzeźnianych wszelkich krzyków, kłótni, śpiewów, gwizdania, palenia tytoniu, oraz spożywania alkoholu. Zabrania się również wprowadzania psów w obręb rzeźni.

§ 15.

Osoby, zajęte przy uboju i oprawianiu zwierząt, obowiązane są do przestrzegania porządku i czystości, oraz bezwzględnego zastosowania się do niniejszych postanowień i wszelkich zarządzeń Dyrekcji rzeźni i nadzoru weter. pod rygorem utraty prawa wstępu do rzeźni

§ 16.

Zabrania się przynoszenia do rzeźni własnych sprzętów, jak np. beczek skrzyń, kloców i t. p. Otwieranie głównych kurków wodociągowych i elektrycznych wyłączników należy do służby zakładowej.

§ 17.

Wszelkie spory i zażalenia rozstrzyga Dyrektor Rzeźni, względnie Zarząd.

§ 18.

Dyrekcja rzeźni nie odpowiada za ewentualne wynikłe szkody, powstałe w czasie uboju w stosunku do poszkodowanych.

B. Rzeźnia bydła rogatego.

§ 19.

W hali bydła rogatego mają być bite woły, krowy i jałowizna, o ile co do ich zdrowia niema wątpliwości. Chore i podejrzane o chorobę sztuki skierowuje się do rzeźni sanitarnej. Prowadzenie zwierząt na rzeź ma się odbywać wolno i spokojnie bez krzyku. bicia, dręczenia, lub stosowania środków gwałtownych. Prowadzić bydło na rzeź mogą tylko ludzie dorośli. Zwierzęta złośliwe mają być prowadzone do hali pod nadzorem wykluczającym uszkodzenie osób, zwierząt i urządzeń rzeźni.

§ 20.

Dyrekcja rzeźni oznaczy miejsce bicia każdemu z rzeźników; miejsc tych dowolnie zmieniać nie wolno. Zwierzęta mają być przywiązywane do kółek, umieszczonych w podłodze. Bydło ma być zabijane za pomocą maski lub przez poderżnięcie szyi (rzeź rytualną). Przy wytaczaniu krwi głowa bydlęcia ma być podtrzymywana dopóki jego ruchy nie ustaną

§ 21.

W hali uboju nie wolno zanieczyszczać ścian, ani słupów rozmaitemi odpadkami zwierzęcemi. Wyporki (płód nie donoszony) mają być niszczone. Z wyporków wolno zdjąć skórę jako własność rzeźnika, jeżeli wymogi weter. policyjne temu na przeszkodzie nie stoją. Nierozcięte żołądki i jelita należy niezwłocznie wywieźć ręcznym wózkiem zakładowym do gnojarki, tam rozciąć, wypróżnić i z grubszych zawartości wypłukać. Skóry, po oplombowaniu, i łój mają być zaraz na miejscu zwijane, celem przeniesienia ich do właściwych składów; rozcięte połówki tusz po dokonaniu oględzin lekarskich należy przesunąć do przedchłodni.

Podroby i skóry, po skończonym uboju i zbadaniu przez lek. wet., mają być przez rzeźników z obrębu hali usunięte do specjalnych pomieszczeń, na ten cel przeznaczonych. Zabrania się rytualnym rzezakom nadymania płuc ustami.

§ 22.

Podczas uboju zwierząt przejście w hali ma być swobodne i niezastawione niepotrzebnemi sprzętami.

§ 23.

Po ukończonej robocie dziennej winna zakładowa służba wyczyścić miejscą bicia i należycie je obmyć. Nie wolno pozostawiać mięsa w halach.

C. Rzeźnia cieląt, owiec. baranów i kóz.

§ 24.

W hali uboju dla zwierząt małych mają być tylko bite cielęta, owce, ba rany i kozy.

§ 25.

Ubój tych zwierząt odbywać się ma sposobem zarzynania na odpowiednich stołach w sposób łatwy, szybki i bez dręczenia. Noże powinny być czyste, ostre, niezardzewiałe lub poszczerbione. Zabrania się wieszania zarżniętych zwierząt na hakach celem ich wykrwawienia. Po zabiciu zwierzę ma być przytrzymane ręką aż do zupełnego zaniku życia. Żołądki i jelita mają być przywiezione do gnojarki tam wypróżnione z treści, opłukane i w płuczkarni należycie obmyte.

§ 26.

Do rzezi dopuszczane będą tylko cielęta dojrzałe. Zabrania się nadymania mięsa ustami lub mieszkami. Rzeźnicy mogą wywozić w przepisowych wozach zwierzęta bite po zdjęciu z nich skóry.

D. Rzeźnia trzody chlewnej.

§ 27.

W hali uboju trzody chlewnej mają być bite tylko świnie.

§ 28.

Dyrekcja rzeźni oznaczy porządek i miejsce uboju oraz parzenia świń i oczyszczania ich ze szczeciny. Pracownicy—Rzeźnicy muszą uważać by nie oblewali wodą innych ludzi zajętych pracą, tak przy parzeniu świń, jako też przy spłukiwaniu mięsa.

§ 29.

Zabita świnia po rozcięciu ma być rozwieszoną na dwuch hakach, a to dla ułatwienia oględzin. Po zbadaniu jelita mają być dostarczone do szlamiarni i tam oczyszczone.

E. Gnojarka i płuczkarnia.

§ 30.

Zawartości żołądków i jelit nie wolno rozrzucać w obrębie rzeźni, lecz wypróżniać w gnojarce i płuczkarni korzystanie z oględzin, gnojarki i płuczkarni określi regulamin specjalny, wydany dla zakładu szlamiarskiego przy rzeźni miejskiej.

F. Stajnie obory i chlewy.

§ 31.

Stajnie obory i chlewy w obrębie rzeźni miejskiej służą do użytku rzeźników i korzystanie z nich jest bezpłatne tego samego dnia, kiedy nastąpił wpęd sztuk do rzeźni oraz ich ubój. Zwierzęta rzeźne, do nich wprowadzone, mogą pozostawać nawet i kilka dni za opłatą taryfową, nie wolno ich jednak wyprowadzać poza obręb rzeźni, skoro opłaty już zostały uiszczone.

Zwierzęta, umieszczone w stajniach mogą być karmione przez właściciela lub przez zakład. Zwierzęta umieszczone w stajniach muszą mieć należytą podściółkę i winne być dostatecznie karmione. Nie wolno wchodzić do stajni, obór lub chlewów z ogniem.

§ 32.

Zwierzęta, rzeźne a mianowicie bydło rogate dojrzałe i jałownik, mają być należycie do żłobów przywiązane. Zarząd rzeźni czuwać będzie nad zwierzętami w stajniach umieszczonemi, nie bierze jednak na siebie odpowiedzialności za wypadki nieprzewidziane, jak np. skaleczenie, uduszenie, i t. p.

Czyszczenie stajen należy do służby zakładowej. Do niej należy również obowiązek otwierania i zamykania stajen.

G. Hala dla mięsa z prowincji.

§ 33.

Mięso surowe, dostarczone z prowincji do Lublina, ma być do rzeźni miejskiej odwiezione i w hali specjalnie przeznaczonej rozwieszone na hakach w ten sposób, aby można było, dokładnie je zbadać pod względem zdatności do spożycia. Wszelkie podroby mają być również na hakach rozwieszone. Mięso dowozowe zaopatrzone ma być w przepisowe świadectwo pochodzenia.

Mięsa takiego nie wolno zabrać z hali dopóki lek. weter. nie zbada go i nie zaopatrzy pieczęcią rzeźni.

Za przeprowadzenie badania dowozowego mięsa pobiera się specjalną opłatę.

H. Kary porządkowe.

§ 34.

Przekroczenie postanowień niniejszego regulaminu będzie karane w myśl obowiązujących przepisów.

Za wszelkiego rodzaju uszkodzenia w rzeźni pobierane będą opłaty przez Magistrat ustalone.

I. Przepisy końcowe.

§ 35.

Oprócz powyższych przepisów następujace zakłady pomocnicze posiadać będą specjalne przepisy:

1) przepisy dla składu skór i sposobu zdejmowania skór,
2) „ szlamiarni,
3) „ chłodni,
4) „ zakładu utylizacyjnego (wykorzystanie produktów ubocznych),
5) „ bocznicy kolejowej,
6) „ targowicy,
7) „ giełdy mięsnej,
8) przepisy dla rzezi drobiu,
9) „ tanich jatek,
10) „ rzeźni sanitarnej,

§ 36.

Przepisy powyższe wejdą w życie po ogłoszeniu ich w Dzienniku Zarządu miasta Lublina.

Prezydent miasta A. Pączek
Naczelnik Wydziału L. Radliński

Sprawozdanie Statystyczne.

o ruchu ludności, zachorowaniach na choroby zakaźne, cenach artykułów pierwszej potrzeby i ruchu budowlanym w Lublinie za miesiąc listopad 1928 roku.

I. Ruch ludności.

Ludność w dn. 1/I—1928 r.—	114.042.
Liczba zawartych małżeństw . .	84
Liczba urodzeń . . .	250
w tem a) żywych . .	239
a mianowicie: a) ślubnych	204
b) nieślubnych	35
b) nieżywych . . .	11
a mianowicie a) ślubnych	6
b) nieślubnych	5
Liczba zgonów (bez przyjezdnych)	98
w tem dzieci w 1 r. życia	18

Ogółem zgonów w/g przyczyn:

a) dur brzuszny . .	2
b) „ plamisty . .	—
c) ospa	—
d) odra	—
e) płonica . . .	—
f) błonica . . .	1
g) gruźlica płuc . .	15
h) gruźlica innych postaci	1
i) rak i inne nowotwory złośl.	7

j) samobójstwa . . 1
w tem mężczyzn. . . —

II. Zameldowane wypadki chorób zakaźnych (bez przyjezdnych).

1) Dur brzuszny . . 9
2) „ plamisty . . 2
3) Ospa . . . —
4) Odra . . . 15
5) Krztusiec . . . 3
6) Płonica . . . 23
7) Błonica i krup . . 10
8) Zimnica . . . —
9) Czerwonka . . 1
10) Inne choroby zakaźne 8

III. Ceny detaliczne najważniejszych artykułów pierwszej potrzeby (żywności, opału światła i mydła).

	ARTYKUŁ	Jednostka	Cena średnia względnie najczęściej płacona w ostatnim tygodniu m-ca.
1	Chleb żytni pytl. (z mąki o przemiale (65%—70%)	kg.	0.50
2	Mąka pszenna 65% wa	„	0.80
3	Kasza jęczmienna (I gat.)	„	0.70
4	Kasza gryczana pal. cała	„	0.80
5	Groch polny jednolity	„	0.80
6	Fasola biała zwykła	„	1.20
7	Mleko niezbierane	1 litr.	0.45
8	Masło wyborowe (I gat.)	1 kg.	8.00
9	Jaja świeże	1 szt.	0.28
10	Mięso wołowe zadnie. śred. gat.	1 kg.	2.40
11	Wieprzowe śred. gat.	„	2.90
12	Słonina solona	„	3.20
13	Kartofle	„	0.12
14	Cukier biały kryształ	„	1.55
15	Herbata luzem „Orange Peccoe"	„	30.00
16	Ryż „Patna"	„	1.35
17	Węgiel gruby lub kostka I	10 kg.	0.80
18	Drzewo sosnowe rąbane	„	0.80
19	Nafta rafinowana	litr.	0.56
20	Mydło zwycz. do prania.	1 kg.	2.40

IV. Ruch budowlany.

Ukończono nowych budowli . 28
w tem mieszkalnych 15
przemysłowych i handlowych 8
użyteczności publicznej . . . 4
innych 1
przebudowano budowli . . . 2
w tem mieszkalnych . . . . —
nadbudowano budowli . . . 1
w tem mieszkalnych 1
ukończono nowych izb mieszkal. 38
a mianowicie — w nowych budowlach 34
w nadbudowach 4
w przebudowach . . . . . —

SPRAWOZDANIE

Z badania Sanitarnego piekarń w m. Lublinie za czas od 1 listopada do 31 grudnia 1928 roku.

Ilość piekarń w mieście			Liczba zbadanych piekarń			Nieruchomości w których się mieszczą piekarnie		Gdzie się mieszczą piekarnie		
Mechanicznych	Zwykłych	Razem	Mechanicznych	Zwykłych	Razem	Skanalizowane	Nieskanalizowane	Parter	Pół-suteryna	Suteryna
2	130	132		58	58	4	54	43	6	9

Ile pomieszczeń zajmują piekarnie				Ilość pieców w piekarniach		Oświetlenie piekarni				Woda używana w piekarniach	
1 izba	2 izby	3 izby	4 izby i więcej	Niemieckich	Zwykłych	Elektryczne	Gazowe	Gazolinowe	Naftowe	Wodociągowa	Studzienna
7	18	24	9	23	38	22	11	1	24	45	13

Ilość zatrudnionych pracowników	Ilość przerabianej mąki dziennie w klg.			Ilość wypiekanego pieczywa dziennie w klg.				Ilość posiadanych przepisowych do wozów przewózki pieczywa	Piekarnie nadające się na mechanizację
	Żytniej	Pszennej	Razem	Chleba	Białego pieczywa	Ciastek	Rázem		
116	4870	4815	9685	6160	5792	156	12108	5	8

Wnioski Komisji					W stanie remontu	Pozostaje do zbadania
Stan zadawalający	Zakwalifikowano do natychmiastowej likwidacji	Termin likwidacji prolongowano	Zakwalifikowano do remontu: Za wstrzymaniem wypieku	Zakwalifikowano do remontu: Bez wstrzymania wypieku		
1	19	3	9	24	2	74

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor L. Radliński.

Drukarnia Magistratu m. Lublina.